

15

Col·lecció poesia de paper

Enric Casassas Figueres

3

849.915
CAS

Tots a casa, al carrer

Enric Casassas Figueres

Col·lecció poesia de paper

15

Palma 1992

X-51-017571-S

UNIVERSITAT DE LES ILLES BALEARS

5101021109

Dame diesisiete velas
(del ritual cubà)

*Ci sono delle epoche in cui gli artisti piú grandi
sono appunto dei disperati manieristi*
(de «La droga: una vera tragedia italiana», de P. P. Pasolini)

Només s'ha d'escoltar la gent
(del vol. 38 de J. Pla)

Fet a Gràcia (Barcelona), els dies 13 i 14 d'octubre de 1988.

© de l'edició: Caixa de Balears "Sa Nostra" i Universitat de les Illes Balears, 1992

© del text: Enric Casassas Figueres, 1992

Il·lustracions: Jaume Falconer

Edició: Universitat de les Illes Balears

Servei de Publicacions.

Campus de la UIB.

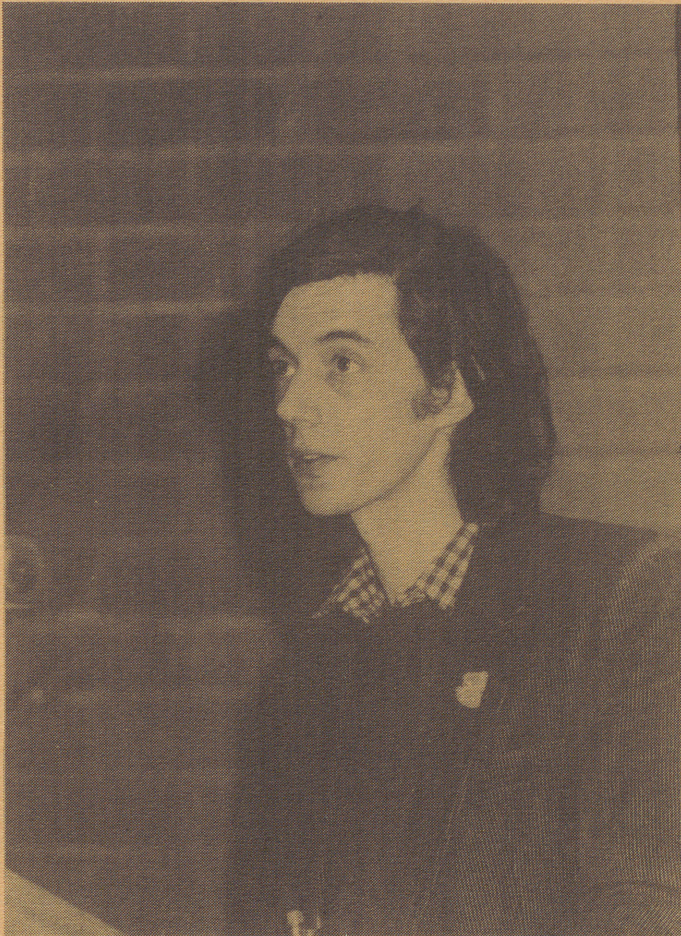
Cas Jai. Cra. de Valldemossa, km 7.5.

07071 Palma.

Disseny de la col·lecció: Jaume Falconer

Impressió: IMPRESRÀPID, C/ Barón Santa María del Sepulcro Palma.

DL: PM 570-1992

ENRIC CASASSAS FIGUERES: Traductor i escriptor. Poemes, proses i articles diversos a les publicacions periòdiques següents: *Trilateral*, *Lletra de Canvi*, *Àrtics*, *Nexus*, *Circularart*, *Diari de Barcelona*, 1991-*Literatura*, *Cactus*, *Fenici* i altres.

Col·laborador de les primeres èpoques de *Druïda*, que publicà la primera edició de *La cosa aquella* (Menorca, 1982) en forma de facsímil manuscrit amb il·lustracions de l'autor. Aquest mateix poema, reeditat juntament amb uns altres dos «poemes» inèdits i sota el mateix títol genèric, ha aparegut recentment a l'editorial Empúries (Barcelona, 1991) i ha obtingut el premi de la Crítica de Serra d'Or. Apareixerà properament a la mateixa editora una col·lecció de sonets titulada *No hi érem*. Encara resten uns quants llibres inèdits, sobretot de «poesia».

Traductor d'obres de Conan Doyle, Stevenson, Nerval, Cyrano de Bergerac i altres autors.

Actualment resideix a Vernet (Conflent), l'Escala (Empordà), Barcelona i l'Ametlla de Mar (Baix Ebre).

P^{OEMA}

*Ves a la cuina i porta-li, Riteta,
una llesca de pa sucada amb oli*
(Pitarra)

ESTIC cercant la claror
del raig de llum de l'espasa
per a obrir la nostra casa i una mà per al dolor.

Dellà el barranc de la por
guanyaré l'última basa
amb la gesta nua i rasa
de tractar-la un poc millor.

L'oli emmiralla la lluna
i una cosa no pot ser,
que en un pis que és una runa

i no hi viu cap llogater
plogui saliva dejuna
de la finestra al carrer.

P RÒLEG

ANYS, fa, ja, que estic mirant
sense èxit però amb constància
d'escriure un llibre important
dels que es conceben matant-s'hi a

cada pàgina inventant
l'esperança de la infància
i el consol de la gent gran
amb la ruda, rasa i rànica

veritat, medicament
que està en franca decadència
des d'aquell dia dement

que vam tenir la imprudència
i el molt poc coneixement
de donar l'avi a la ciència.

P RÒLEG I JUSTIFICACIÓ

NI em sé les fonts d'energia
ni on tinc el fonaments
ni quin propòsit em guia.
La matança d'innocents

que el noticiari exhibia
és la que fa mil tres-cents
d'aquest trimestre, es confia
que vindran els delinqüents

de propi peu al jutjat
picant a l'ham de la fama
com a molt demà passat

abans no es refredi el drama
o en vingui un altre amb l'esclat
del que renova la flama.

CARRER DILUVI

UN nen electrònic juga
assegut a la llindera
i a la pantalla es belluga
amagat a una palmera

un enemic. La berruga
quan m'afaito em desespera,
si la mà dubta poruga
sagno de mala manera.

De seguida el tall s'eixuga.
La nit hissa la bandera,
i de la pantalla es fuga
l'enemic per la vorera;

li vénen d'un ancle dugues
estratègiques berrugues.

A

UTOBIOGRAFIA MORAL POST-OPERATÒRIA

JA tinc les mans ben lligades
a la mola del molí,
si les pedres són pesades
no m'impediran a mi

de posar-me de vegades
un barret de romani
amb les branilles trencades
i una llesca de pa amb vi.

I ara que ja no em puc moure,
ara que no puc fer res,
ara poso els ous a coure

i els faig més bons en un tres
i no res, com qui sent ploure,
que abans quan no em veia pres.

Lu Berrin

A

LA BARRIADA

ELS orfeons del vi canten
a peu dret, a l'avantguarda
de totes les arts, s'aguanten
a la barra matí i tarda.

Les famílies no s'espanten
si la petita s'atarda
i a la placeta s'encanten,
que el barri no fa basarda.

Al meu carrer nens i nenes
ells amb ells saben, aprenen,
són feliços, i amb antenes

sense mirar-me comprenen
si vaig bé, i em treu de penes
la llibertat que ells estrenen.

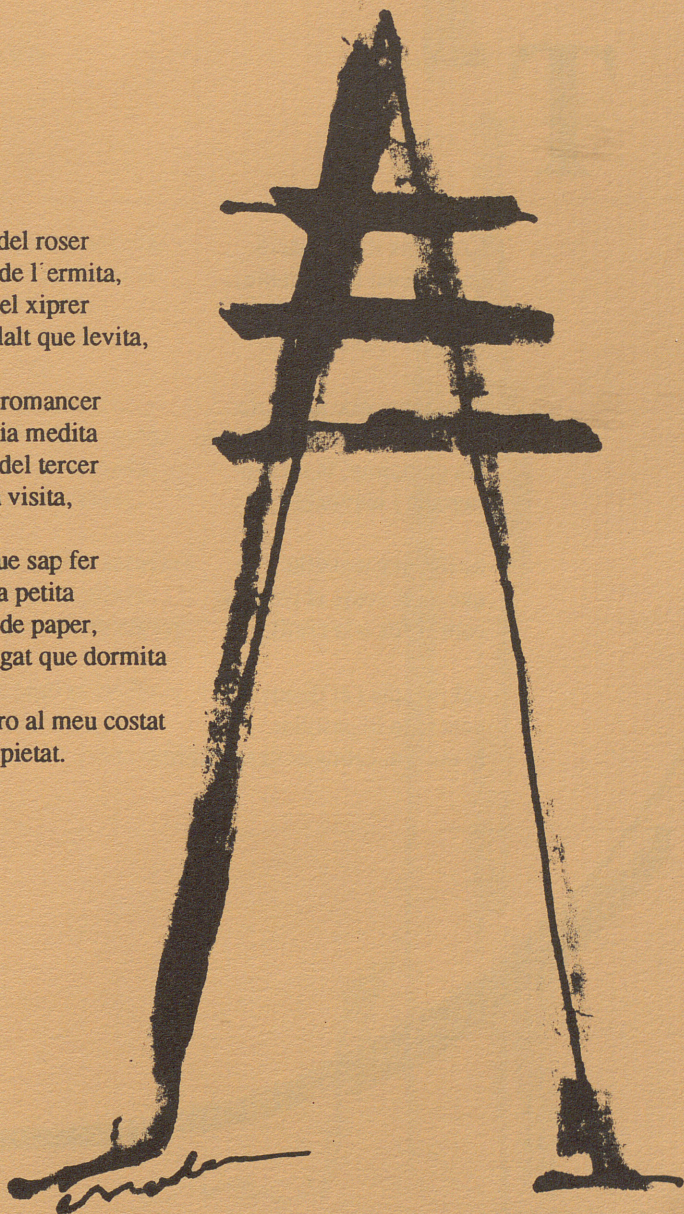
P^{REC}

A la verga del roser
i a la santa de l' ermita,
a la plaça del xiprer
i al nen malalt que levita,

al mecànic romancer
que tot lo dia medita
de l'amiga del tercer
si li fés una visita,

a la dona que sap fer
per a la néta petita
papallones de paper,
i al nen drogat que dormita

i va en metro al meu costat
us demano pietat.

TÍTOL...

LA meua il·luminació
quasi quasi inoblidable,
transcendent revelació
de la bella flor amable

d'un arbre que ara si no
m'ho fa confondre el diable
era un pomer, la missió
sagrada i inevitable

de felicitat senzilla
que vaig veure al celobert
com si fos a la cruïlla

del paradís i el desert...
necessito la pastilla,
la que em calma el desconcert.

Un
m
i
n
i
s
t
a

C

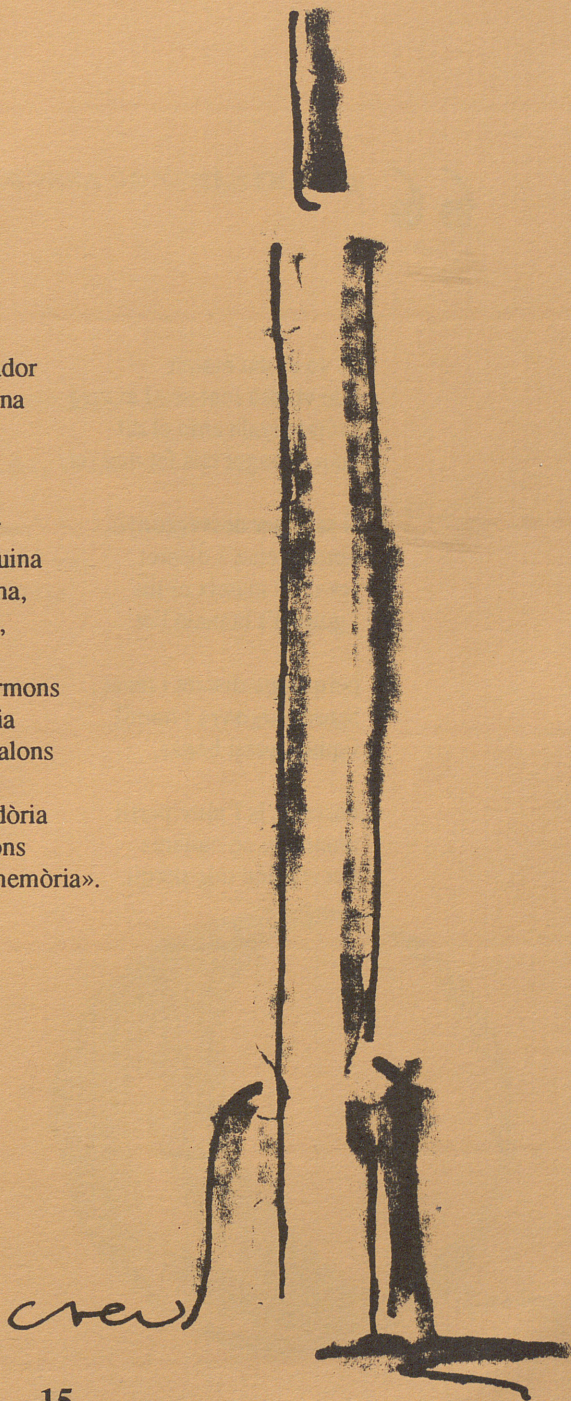
ONTINUARÀ

N'ERA un sant predicador
que va oblidar la doctrina
de la rectitud divina
i del sentit del dolor

per culpa d'una cremor
d'estómac. Pensava «quina
mala passada em domina,
senyor déu meu traïdor,

que perdo el fil dels sermons
i ja no penso en la glòria
perquè em trepitja els talons

i m'eixorda amb sa cridòria
un greu problema de fons
que ara no em ve a la memòria».

“

¿... SANT ...?”

SI ve el dia maleït
que vindrà fent-se el distret
i t'assenyala amb el dit
com si haguessis fet mal fet,

si saps ser desvergonyit,
humil, tenaç i discret,
fes-te tu mateix el llit
i guarda't la mala llet

perquè ets discret i tenaç,
sense vergonya i humil
i quasi quasi bonàs,

ensenyà'ls l'altre perfil
dient que no callaràs
i et regalen mig pernill.

(Signature)

R

ETRAT DE LA TAVERNERA DE NORANTA ANYS

LA velleta plora, es queixa
perquè amb els anys perd el cap
i no sap mai on el deixa,
«potser quan passava el drap

l'he fet caure de la lleixa».
— Faci'm un cafè. — No en sap.
Sort que sempre és la mateixa
la clientela i que cap

dels parroquians del bar
ni en broma se n'aprofita
i ella no té el vi gens car

i és senzilla i ens invita
a ser feliç feta un mar
de llàgrimes i s'irrita!

S

'ASPIRA A CONÈIXER

ÉS Josep Pla qui ho afirma
al seu volum trenta-vuit
i l'experiència ho confirma:
Einstein va tornar de buit,

va voler posar la firma
a un teorema poc cuit.
La natura es reafirma
car la natura ens ha fuit

diria jo i més encara:
fem paisatges increats
quan ens veiem cara a cara

sense relativitats
ni cap altra llei per ara
i fem cara d'estranyats.

A

CASA, TANTS DEL TANTS

A la guerra jo no hi vaig
ni tampoc a la teràpia
i de concursos no en faig,
no vaig per la via Àpia

ni pujo cap al despatx,
vaig on em guia la nàpia
rebut trompades a raig
i sentint-me dir ganàpia.

El meu bon medicament
és la pura primavera
de l'esperit i la dent

i el premi viu que m'espera
és un monstre resplendent,
mirall on sóc com no era.

FÈNIX

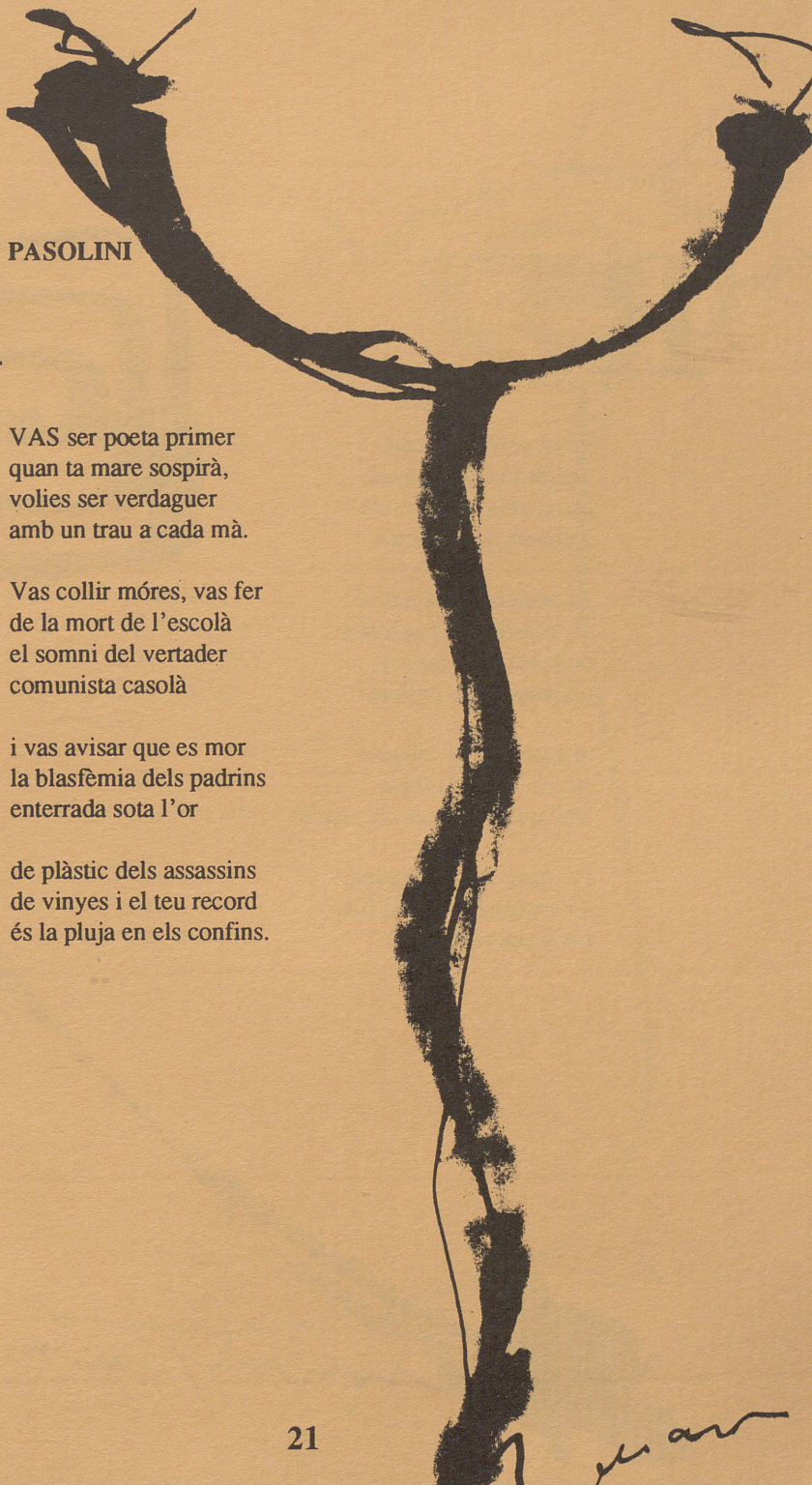
EL món dels campanars i
les campanes amb veus o
la terra dels masos qui
sap com eren de debò,

jo ja no sé anar-hi ni
caminant ni en ruc, això
no vol pas dir que no s'hi
pugui arribar però jo

al mas cremat sóc tabú
i no m'hi volen per re,
diuen que no sóc ningú.

El padrí explica per què
abans, ara, tot és u
i la música fa el ple.

A

PASOLINI

VAS ser poeta primer
quan ta mare sospirà,
volies ser verdaguer
amb un trau a cada mà.

Vas collir móres, vas fer
de la mort de l'escolà
el somni del vertader
comunista casolà

i vas avisar que es mor
la blasfèmia dels padrins
enterrada sota l'or

de plàstic dels assassins
de vinyes i el teu record
és la pluja en els confins.

R

ESURRECCIÓ

ÉS el poble qui sosté
que ja no calen poetes
en un món que ja no té
galliners ni paradetes

i el mateix poble també
els separa amb candeletes
no la setmana que ve,
ara mateix, no profetes

ni capellans ni cabdills
sinó la seda i la llana
amb què es mouen els conills

i el ressò de la campana
a l'esquena dels teus fills
i si no mira, demana.

spiral / cabenut

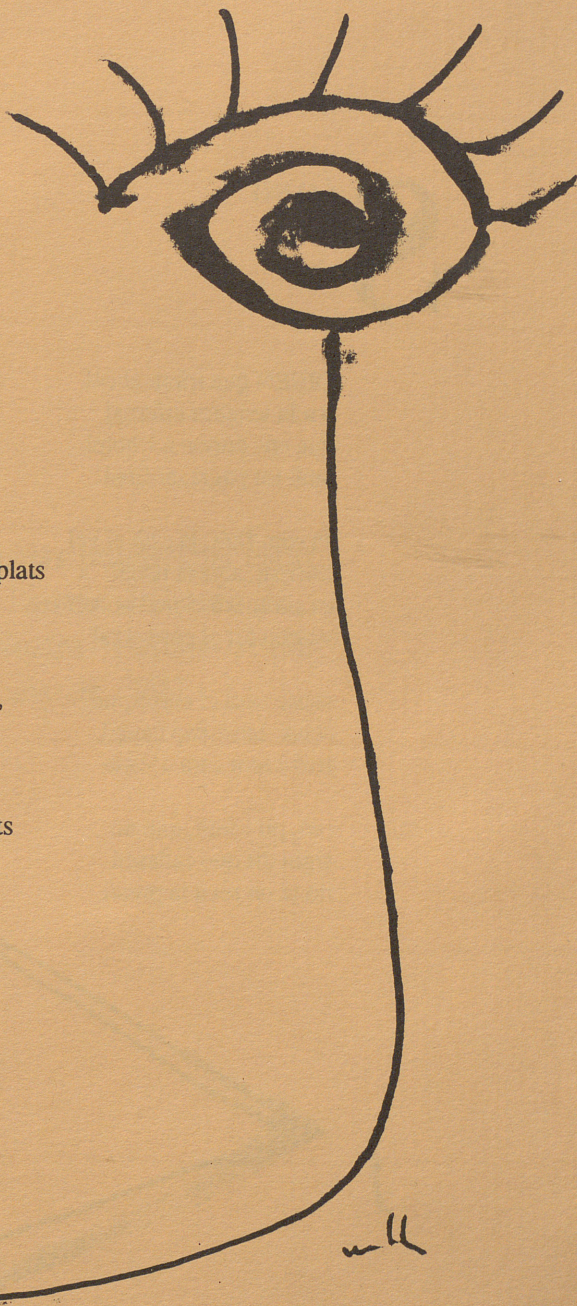
E PÍLEG

LA ciutat vella arrasada,
mil pobles abandonats
sota el buit o la riuada,
mil pobles enderrocats

i la ciutat arranada,
ningú sap qui trenca els plats
per sistema, la flassada
cada cop té més forats,

el doble s'ha fet el triple,
és un somni de mutants,
amb el propi cos visible

se'ns en tornen els infants
a la infància irreversible
i a morir picant de mans.

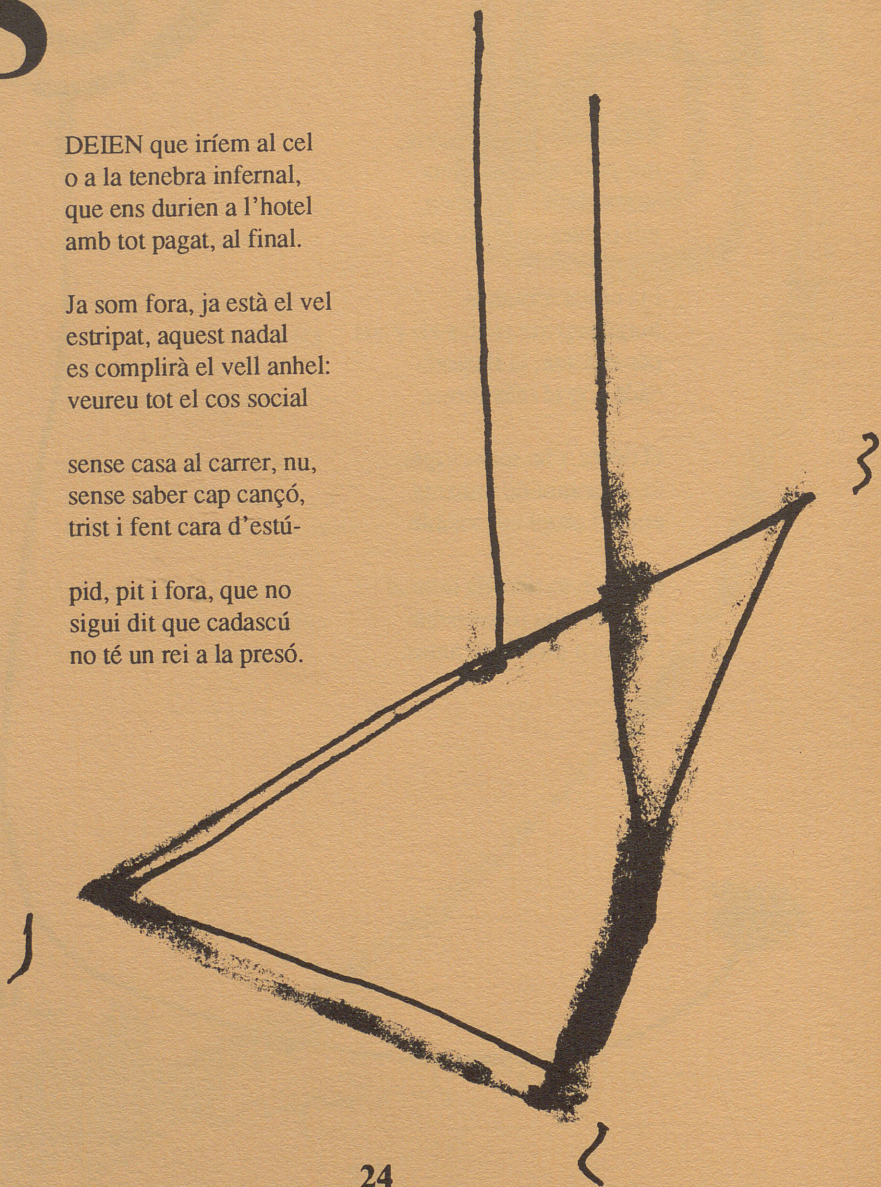
SÍ O NO

DEIEN que iríem al cel
o a la tenebra infernal,
que ens durien a l'hotel
amb tot pagat, al final.

Ja som fora, ja està el vel
estripat, aquest nadal
es complirà el vell anhel:
veureu tot el cos social

sense casa al carrer, nu,
sense saber cap cançó,
trist i fent cara d'estú-

pid, pit i fora, que no
sigui dit que cadascú
no té un rei a la presó.

La lectura d'aquests poemes ha estat
realitzada per l'autor al Centre de
Cultura de Sa Nostra –Palma– el dia
22 de juny de 1992

Col·lecció poesia de paper
núm. 15

Lectures poètiques anteriors col·lecció POESIA DE PAPER.

- núm. 1: Antonio Colinas
- núm. 2: Josep M. Llompart
- núm. 3: Luis Antonio de Villena
- núm. 4: Lluís Alpera
- núm. 5: Francesc Parcerisas
- núm. 6: Fanny Rubio
- núm. 7: Ángel Crespo
- núm. 8: Julio Herranz
- núm. 9: Pere Rovira
- núm. 10: Jaume Pomar
- núm. 11: Manuel Jurado López
- núm. 12: Toni Roca i Pineda
- núm. 13: Margalida Pons
- núm. 14: Luis García Montero

Universitat de les
Illes Balears

"SA NOSTRA"
CENTRE DE
CULTURA

21.9.95